

[Wilhelm]

ten. Hvorfor skal det ikke være professionel fodbold? Hidtil har det altså været sådan, at man ikke lovligt efter indenrigsministeriets brev af 19. juni 1979 kunne yde støtte til lige netop professionel idræt.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føi-ghel):

Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået sine steder i salen. Jeg er da enig i, at det rummer problemer, som må diskuteres grundigt under udvalgsarbejdet. Der er imidlertid under debatten her rejst nogle principielle spørgsmål, som jeg synes det må være rigtigt at vi drøfter.

Jeg vil gerne understrege, at når dette lovforslag fremkommer, så skyldes det ikke, at staten ønsker større skatteindtægter af nogen art på dette punkt, det skyldes to andre hensyn.

For det første interesserer hestesporten et meget stort antal mennesker i dette land. Der er ca. 1 mill. besøgende på travbane og galopbane; de følger de løb, der er dér, som en hobby og som et spil. Der er stor interesse for dem.

For det andet skyldes det naturligvis den omstændighed, at med de stigende priser, der har været i de senere år, har omkostningerne ved at opretholde en travsport og en galop-sport været så stærkt stigende, at det nærmest vil være ødelæggende, hvis ikke der på et eller andet tidspunkt og på en eller anden måde skaffes midler til hestesporten.

Det er motivet for dette lovforslag. Det betyder naturligvis ikke, at de penge, der kommer ind gennem dette spil, er hestesportens penge, det er de ikke, men en del af disse penge går til hestesporten, ellers ville der ikke være nogen grund til at fremsætte lovforslaget.

Man kan naturligvis, som hr. Wilhelm har gjort det, begynde at udlede nogle forkromede principper af et meget formålsbestemt lovforslag. Det er jo en gammel kendsgerning, at hvis man fører hvert princip ud i dets yderste konsekvens, så ender man naturligvis i noget forkert.

Forholdet er simpelt hen det enkle, at hvis vi havde et fuldstændig ensrettet samfund, hvor folk tænkte det samme, gjorde det samme og interesserede sig for det samme, så kunne vi lede dette samfund herinde fra fol-

ketinget efter nogle forkromede principper. Men vi har nu et samfund, hvor nogle interesserer sig for idræt, nogle for amatøridræt og andre for professionel idræt, hvor nogle interesserer sig for fodbold og andre interesserer sig for heste. Når tiderne er dårlige og disse former for idræt kommer i vanskeligheder, så synes jeg, det er en rimelig opgave for regeringen og for folketinget at løse de problemer, der opstår, på en måde, som ikke stiller større krav til statskassen, end vi er i stand til at honorere.

Flere af ordførerne var inde på, at der er nogle problemer i lovforslaget, som der endnu ikke er taget endelig stilling til. Det er rigtigt. Forslaget er jo udformet på den måde, at det giver en bemyndigelse til ministeren til at give tilladelse til afholdelse af disse løb. Når disse tilladelser gives, så vil de være resultatet af en forhandling mellem ministeren og dem, der søger tilladelsen, og tilladelsen vil blive givet på ganske bestemte vilkår.

Det er også rigtigt, at der står i stk. 3 i § 2, at ministeren til enhver tid kan tilbagekalde bevillingen. Det er meget let at sige, hvornår det vil indtræde: det vil naturligvis indtræde, når nogle af de vilkår, der er stillet for tilladelsen, er overtrådt. Det er en sanktionsbestemmelse. Det er ikke meningen – det fremgår også af bemærkningerne – at det skal ske efter ministerens forgodtbefindende. Når en tilladelse tilbagekaldes, er det simpelt hen en sanktion.

De vilkår, som endnu ikke er gennemforhandlet eller aftalt – det kan jo ikke gøres, før lovforslaget er vedtaget – er blevet berørt her under debatten. Jeg er meget glad for fru Eva Møllers påpegning af to ting, nemlig dels spørgsmålet om bestyrelsessammensætningen, dels spørgsmålet om, hvorvidt det er tipsforhandlerne, der skal forhandle de pågældende kuponer, et synspunkt, som også blev støttet af venstres og fremskridtspartiets ordførere. Det er et spørgsmål, der ikke er taget endelig stilling til endnu, fordi der kan tænkes at opstå nogle tekniske problemer, som ikke er afklaret. Jeg vil i hvert fald gerne sige, at jeg har stærk sympati for fru Eva Møllers synspunkt, dels af de grunde, som blev fremført her i salen, dels fordi det er grunde, der overbeviste mig personligt om, at det vil være en god ting og en rigtig ting, hvis det er tipsforhandlerne, der får forhandlingen af kuponerne.